

Období okupace (1939-1945) bylo obrovskou ránou pro naše země, které po šťastném období první republiky prošly nejdříve hospodářskou krizí, rozčarováním z rodících se diktatur až k šoku který následoval po Mnichovu a vedl nakonec k přičleněním Čech a Moravy k Velkoněmecké říši. Demokratická republika se rázem změnila v protektorát, kde se nedodržovala základní lidská práva, docházelo k omezování veškerých forem veřejného a kulturního života a mezi základní životní pocity obyvatel patřila nejistota, hmotný nedostatek a strach. Místo svobodného projevu nastupuje propaganda a cenzura, kterou jsou postiženy všechny umělecké projevy. Situace je po všech stranách tíživá také pro fotografii, která je často propagandou zneužívaná pro dosahování konkrétních cílů.

Do dějin české fotografie se pak rok 1939 zapsal jako rok konání výstavy "Sto let české ,--

fotografie", na které byly ještě vystaveny nejlepší fotografie české avantgardy a byla tedy značným povzbuzením fotografů v jejich úsilí. Výročí také slavil Český klub fotografů amatérů (založen 1889), který pořádal velkou výroční výstavu. Česká fotografie se tak dostává do popředí zájmu i širší veřejnosti.